

Sea Watch 3 o el món al revés

written by Pere Grau i Rovira | 1 de juliol de 2019

Amenaçar la capitana del Sea Watch 3 amb deu anys de presó, per voler desembarcar a Europa els fugitius que havia salvat dies abans, pot incloure's en la línia de fets al·lucinants que es produeixen cada vegada més sovint, com les acusacions contra els presos i exiliats catalans, com els empresonaments arbitraris a Turquia i a Rússia i altres malvestats arreu que omplen els diaris dia a dia.

No és que el món d'avui sigui gaire diferent del d'ahir o d'abans-d'ahir. Però les possibilitats d'informació són incomparablement més grans. Abans aquests fets només eren notícies menys o més llargues als diaris (que no tothom llegia). Avui podem veure i sentir tantes vegades com vulguem tots els responsables d'accions desmesurades que fereixen el nostre sentit de dret i de justícia. Des de l'impresentable narcisista Trump fins a l'italià Salvini (a qui li anirien com l'anell al dit els qualificatius castellans "pa chulo, yo", o "echao palante"), des de Putin, amb el caminar de John Wayne, fins a Erdogan, amb la megalomania califal. I tants i tants altres que farien la llista inacabable i que més d'una vegada em fan pensar que la humanitat deu tenir algun greu defecte d'arrel. Diu la Bíblia que Déu va fer l'home i la dona, després d'haver enllestit tota la resta de la creació. I penso que per fer-nos, potser només li devien quedar restes i deixalles de reciclatge. I així li vam sortir...

Tota aquesta trepa d'il·luminats, d'ensuperbits i de perdonavides fa anar el món de corcoll, igual que els representants de freds interessos dels poderosos d'avui que no tenen en compte si estan destruint el món de demà. I en el batibull que provoquen queda molt ofegada una veueta d'un racó de món, la veu d'uns tossuts "aborígens" que molesten i empipen molts dirigents polítics europeus (per als de més enllà, ni compten). La veueta dels catalans parlant de

respecte per la democràcia, pels drets humans i per altres galindaines que en el joc de política d'interessos només destorben. Com destorben tots els desesperats que fugen de guerres i de persecucions i només volen poder viure en pau.

És clar que Europa no pot acollir tots els milions que volen fugir de les seves terres, millor si és avui que demà, sense arriscar la destrucció de tots els seus sistemes socials. Però la solució (que ningú no diu que sigui fàcil) no pot passar per deixar morir gent al "Mare Mortum", sinó per ajudar als països que, com el Senegal i Etiòpia estan fent reformes socials i econòmiques per sortir del pou en què estan tants estats del continent. El problema seguirà candent tant a curt com a llarg termini. Igual que seguirà candent el problema català, malgrat tots els que vulguin fer el cec i el sord. I empresonar la capitana Carola Rackete "per haver fet resistència a un vaixell de guerra italià" sembla calcat de l'empresonament dels dos Jordis per "sedició".

Pinten la Justícia amb una bena als ulls, en senyal d'imparcialitat. Ara, però, s'està convertint en un senyal de ceguesa. I a molts països (com Espanya) fins i tot, ha perdut les balances.